

Arrest

nr. 346 267 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ROBERFROID *loco* advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Khan Younis/Gaza en van Palestijnse origine.

U verliet Gaza in 2022 omwille van een conflict met een buurman. Na een verblijf van zeven maanden in Egypte reisde u naar Turkije. Drie maanden later, in maart 2023 reisde u verder naar Lesbos/Griekenland. Bij uw aankomst op Lesbos werd u op verdenking van mensensmokkel door de Griekse autoriteiten gearresteerd en opgesloten in een gevangenis. Nadat andere mensen die tot uw reisgroep behoorden ondervraagd werden, werd u midden mei 2023 uit de gevangenis vrijgelaten. Na uw vrijlating uit de gevangenis begon u drugs te gebruiken.

Op 16 juni 2023 diende u op Lesbos een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 juli 2023 verkreeg u de vluchtelingenstatus van de Griekse autoriteiten. U reisde naar Athene waar u ongeveer vijf maanden verbleef. U verbleef er op straat en soms bij vrienden. U werkte in Athene meerdere dagen per week in de

bouw. Uw laatste twee maanden in Griekenland verkocht u drugs. De drugsdealers met wie u samenwerkte waarschuwden u dat zij u zouden vermoorden indien u hen in de steek zou laten. U was gedesillusioneerd door het leven in Griekenland en begon uzelf te snijden. U kreeg zelfmoordgedachten. U zocht hiervoor nooit medische of psychologische hulp. U had de afspraak met andere drugsdealers dat u telkens de helft van het geld dat u verdiende met drugs te dealen aan hen zou afstaan. Twee dagen voordat u Griekenland verliet, hield u echter al het geld van uw opbrengsten voor zich. U nam op 12 maart 2024 met een valst paspoort vanuit Athene een vlucht naar België waar u op 19 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 25 augustus 2025 werd u opgesloten in de gevangenis van Nijvel op verdenking van poging tot moord.

Bij een terugkeer naar Griekenland vreest u vermoord te zullen worden door de drugsdealers met wie u problemen had en dat u zelf weer drugs zal gebruiken en zelfmoord zal plegen.

Ter staving van uw verzoek/identiteit legde u volgende documenten neer in kopie: uw Palestijnse identiteitskaart uitgereikt op 17 februari 2021; uw geboorteakte; uw Palestijnse rijbewijs; vijf attesten van Kliniek Sint-Jan waaruit blijkt dat u op 12 mei 2024 omwille van sterke vermoedens van intoxicatie werd opgenomen op hun spoeddienst en u na onderzoeken en observatie waarbij men niets ernstigs vond naar huis werd gestuurd.

Op 17 juli 2025 maakte uw advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud over. Zij vermeldde hierin dat u op 12 mei 2024 in plaats van 12 mei 2025 naar een spoeddienst ging en zij niet in mei 2024 maar in april 2024 als uw advocaat werd aangesteld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde dat u dacht dat u hartproblemen had maar dat dit volgens de dokters niet het geval was, dat u omwille van diabetes pillen nam maar ermee stopte omdat u niet van medicijnen houdt en dat u naar een psycholoog zou moeten gaan maar dat u dit niet wilt doen omdat u dan medicatie zou voorgeschreven krijgen (CGVS, p. 3-4). Hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om medische en/of psychologische documenten neer te leggen die de door u beweerde medische/psychologische klachten konden staven (CGVS, p. 4 en p. 21), legde u slechts attesten neer waaruit blijkt dat u op 12 mei 2024 omwille van sterke vermoedens van intoxicatie op de spoeddienst van Kliniek Sint-Jan werd opgenomen en u na onderzoeken en observatie, die geen ernstige problemen aantoonde, de volgende ochtend het ziekenhuis mocht verlaten (document 4). Nergens uit deze attesten blijkt echter dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 09/04/2024). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2-3). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op normale wijze en konden hieruit geen problemen worden afgeleid, gaf u aan dat u alle vragen begrepen had, dat u de tolk goed verstond en dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming kon uitleggen (CGVS, p. 21). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 13/05/2024], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo,

randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat wasar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and

socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u het CGVS geen zicht biedt over uw werkelijke situatie in Griekenland. Zo verklaarde u dat u in Athene op straat door de politie werd staande gehouden waarna zij u verplichtten om uw vingerafdrukken in het kader van uw aanvraag van een Griekse verblijfstitel (ADET) en Grieks paspoort te laten afnemen (CGVS, p. 7-8). Het houdt echter geen steek dat de politie u zou verplicht hebben een paspoort aan te vragen. Het CGVS wijst er in dit verband op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. Deze procedure moet persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Voorts kan er, aangezien u verklaarde dat u in Griekenland uw fiscaal registratienummer (AFM) kreeg (CGVS, p. 10 & Bijkomende vragen M-status Griekenland), geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw aangevraagde ADET –die op 26 juli 2023 werd uitgereikt (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 13/05/2024)- nooit ging ophalen (DVZ-vragenlijst; vraag 23). Immers, uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland **automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen** (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Bovendien is het wel een heel opmerkelijke gang van zaken dat u er, desondanks uw Grieks paspoort op 25 januari 2024 werd uitgereikt (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 13/05/2024) voor zou gekozen hebben dit paspoort niet af te halen (DVZ-vragenlijst; vraag 23) maar wel 500 dollar betaalde voor een vals Grieks paspoort waarmee u op 17 maart 2024 een vlucht vanuit Athene naar België nam (CGVS, p. 7 en p. 12 & DVZ-vragenlijst; vraag 33). In dit verband dient er nog te worden opgemerkt dat u het CGVS niet toelaat om

te controleren met welk paspoort u vanuit Griekenland naar België reisde. Immers, u gooide het (valse) paspoort waarmee u naar België reisde naar eigen zeggen na uw aankomst in België weg (CGVS, p. 9). Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet dan ook vermoeden dat u uw paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie, zoals eerdere reizen, staat die niet met uw verklaringen die u op het Commissariaatgeneraal aflegde overeenstemmen. Daarenboven verklaarde u dat u, toen u in maart 2023 in Mytilini/Lesbos aankwam, door de Griekse autoriteiten op verdenking van mensensmokkel werd opgepakt en in een gevangenis werd opgesloten –iets wat u trouwens op geen enkele manier staafde-, u midden mei 2023 uit de gevangenis werd vrijgelaten, u hierop 10 dagen illegaal in het opvangcentrum van Mytilene verbleef (CGVS, p. 11-12) waarna u een boot naar Athene nam (CGVS, p. 12 & DVZ-vragenlijst; vraag 33). Hierop gevraagd waar u verbleef toen u op 16 juni 2023 uw verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u dat uw vingerafdrukken tweemaal werden afgenomen, eens in de gevangenis en later op 16 juni 2023 toen u **in Athene** was (CGVS, p. 12). Echter blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat u uw vingerafdrukken bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op 16 juni 2023 **op Lesbos** liet afnemen (Eurodac Marked Record d.d. 20/03/2024). U biedt het CGVS dan ook geen zicht waar, in welke omstandigheden of hoe lang u (op Lesbos of ergens anders) verbleven heeft voordat u naar Athene reisde waar u -hoewel u bij de DVZ verklaarde dat u slechts drie maanden in Athene verbleven heeft (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5)- volgens uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud de laatste vijf maanden voor uw vertrek naar België verbleef (CGVS, p. 12). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het op zijn minst merkwaardig is dat u bij de DVZ verklaarde dat u in Mitilene omwille van **illegale binnenkomst** in het land werd opgesloten (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5) maar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u **op verdenking van mensensmokkel** werd opgesloten (CGVS, p. 12). Hoe dan ook, indien u daadwerkelijk onterecht op verdenking van mensensmokkel werd gearresteerd en in een gevangenis werd opgesloten (CGVS, p. 12 en p. 17), blijkt uit uw verklaringen dat u uiteindelijk – en nog voordat u de vluchtelingenstatus in Griekenland verkreeg- na ondervraging van uw medereizigers werd vrijgelaten (CGVS, p. 13). Uit het feit dat u vrijgelaten werd, na deze getuigenissen in uw voordeel, kan afgeleid worden dat het Griekse rechtssysteem zijn werk deed, zelfs al had u naar eigen zeggen geen advocaat (CGVS, p. 17). Behalve deze beschuldiging van mensensmokkel ondervond u verder nooit problemen met de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 20), waaruit blijkt dat de door u geschetste situatie niet zonder meer representatief is voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Er is dan ook niets dat er op wijst dat u, hoewel u bij de DVZ verklaarde dat u bij een terugkeer naar Griekenland vreest om opnieuw naar de gevangenis te moeten gaan (vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5), omwille van beschuldigingen van mensensmokkel opnieuw zou worden gearresteerd/worden opgesloten.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier nog zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

In dit verband dient er vooreerst te worden opgemerkt dat Griekenland nooit uw eindbestemming was en het van meet af aan uw bedoeling was om naar België te komen (CGVS, p. 7, p. 8 en p. 13 & DVZ-vragenlijst; vragen 23 en 33 & CGVS-vragenlijst; vraag 3.5). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een oprechte wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt aldaar. Immers, u werkte er soms enkele dagen per week in de bouw (CGVS p. 9, p. 14-15). Gevraagd of u ooit probeerde om ander werk te vinden, verklaarde u louter dat u hiervoor steeds op de verkeerde plaats was. Verder trachtte u, omdat u naar eigen zeggen van nature niet graag om hulp vraagt, nooit om ergens steun of hulp te vinden in uw zoektocht naar werk (CGVS, p. 15) en ondernam u nooit stappen om de Griekse taal te leren -wat uw kansen op de arbeidsmarkt nochtans zou kunnen vergroten- omdat u niet in Griekenland wou blijven (CGVS p. 13). Nochtans blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Athene, waar u geruime tijd verbleef, interimkantoren alsook tal van organisaties zijn die begunstigten van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het aanleren van de taal (zie administratief dossier). Evenmin kan er uit uw verklaringen blijken dat u zich als werkzoekende inschreef bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (OAED/DYPA) (zie administratief dossier). Er dient opgemerkt te worden dat

indien u daadwerkelijke in precare omstandigheden zou geleefd hebben te Athene –u verbleef er naar eigen zeggen soms bij vrienden en was er voor de rest dakloos (CGVS, p. 12, p. 13)- er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt in Athene en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Dat u in Griekenland drugs verkocht om aan geld te geraken (CGVS, p. 15) is, mede gezien bovenstaande vaststellingen, dan ook volledig aan uw persoonlijke keuzes te wijten. Bovendien legde u slechts zeer vage verklaringen af over uw pogingen om na de toekenning van uw vluchtelingenstatus een vast onderkomen te vinden. Op de vraag of u probeerde een onderdak te vinden toen u dakloos was, verklaarde u slechts dat er in Athene geen opvangplaatsen of centra zijn. Nogmaals gevraagd of u ooit probeerde om een organisatie te vinden die kon helpen in uw zoektocht naar accommodatie, antwoordde u dat u daar geen informatie over had (CGVS, p. 13-14). Informatie waarover het CGVS beschikt toont echter aan dat er in Athene initiatieven worden genomen voor kwetsbaren zonder vaste woonplaats (zie administratief dossier).

Daarenboven blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (CGVS, p. 5), die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (CGVS, p. 6, p. 13-14) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo financierde en maakte u zowel voor als sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Gaza naar Egypte reed, u zeven maanden later naar Turkije ging (DVZ-vragenlijst; vraag 33) waar u dankzij uw werk in een naaifabriek 800 à 900 dollar verdiende waarmee u uw reis naar Mytilene/ Griekenland bekostigde (CGVS, p. 7 en p. 10-11) en u nadien vanuit Mytilene naar Athene reisde van waar u op 17 maart 2024 een vlucht naar België nam (CGVS, p. 7 en p. 12). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u wel degelijk over voldoende (financiële) middelen beschikt en voldoende zelfredzaamheid aan de dag kan leggen om bij een terugkeer naar Griekenland, als persoon die er internationale bescherming geniet, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Hoewel u verklaarde dat u in Griekenland aan zelfverwonding deed (CGVS, p. 3), drugs gebruikte en zelfmoordgedachten ontwikkelde –waarvoor u in Griekenland nooit medische of psychische hulp zocht (CGVS, p. 16)- stopte u in België uit eigen kracht met drugs, kreeg u de zelfverwondingen onder controle en heeft u geen zelfmoordgedachten meer (CGVS, p. 17). Daar waar u verklaarde dat u denkt dat u hartproblemen heeft maar dat dit volgens de dokters niet het geval is, dat u omwille van diabetes pillen nam maar ermee stopte omdat u niet van medicijnen houdt en dat u naar een psycholoog zou moeten gaan maar dat u dit niet wilt doen omdat u er medicatie zou voorgeschreven krijgen (CGVS, p. 3-4), dient er nog te worden opgemerkt dat, hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om medische en/of psychologische documenten neer te leggen die de door u beweerde medische/psychologische klachten konden staven (CGVS, p. 4 en p. 21), u slechts attesten neerlegde waaruit blijkt dat u op 12 mei 2024 omwille van sterke vermoedens van intoxicatie op de spoeddienst van Kliniek Sint-Jan werd opgenomen en u na onderzoeken en observatie, die geen ernstige problemen aantoonde, de volgende ochtend het ziekenhuis mocht verlaten (document 4). Het CGVS is dan ook van oordeel dat de door u opgeworpen medische en psychologische problemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat de door u opgeworpen pathologieën een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden hebt aangegeven (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 09/04/2024) bij de registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming, u bij de DVZ verklaarde dat u geen gezondheidsproblemen heeft (DVZvragenlijst; vraag 29) en u er verklaarde geen problemen van medische en/of psychologische aard te ondervinden (Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 09/04/2024). In dit verband kan er nog op gewezen worden dat de informatie waarover het CGSV beschikt aantoont dat indien u in Griekenland daadwerkelijk niet over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) zou beschikt hebben (CGVS, p. 10), en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of

migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft uw verklaringen dat u in Athene door drugsdealers waarmee u samenwerkte werd bedreigd, dient er te worden opgemerkt dat u deze bedreigingen nooit kenbaar maakte bij de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 18). Uw motivatie om dit niet te doen, namelijk dat het indienen van een klacht geen oplossing zou zijn, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat u, gevraagd of u bij eventuele problemen bij een terugkeer naar Griekenland beroep zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten, verklaarde dat de politie niet zou helpen en zij niets aan drugsdealers doet (CGVS, p. 19), is voorts een blote bewering. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Tot slot kan er nog worden opgemerkt dat indien u in Griekenland daadwerkelijk uw Griekse verblijfstitel niet zou opgehaald hebben, iets waar gezien bovenstaande vaststellingen geen geloof aan kan worden gehecht, niets er op wijst dat indien u hiertoe de nodige stappen zou ondernemen u uw Griekse verblijfstitel, die op 26 juli 2023 werd uitgereikt (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 13/05/2024), niet in ontvangst zou kunnen nemen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, afkomst en dat u uw rijbewijs behaalde, wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud bevatten evenmin inhoudelijke elementen die een ander licht werpen op bovenstaande argumentering.

Gelet op het geheel van bovenstaande, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)
- artikelen 15, 16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)

- de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- de rechten van de verdediging
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.
- de artikelen 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), in het bijzonder het principe van eenheid van gezin”.

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting in rechte.

Verzoeker betoogt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Griekenland belangrijke problemen kent inzake de toegang tot werk, taallessen, huisvesting, medische zorgen en overheidsbescherming. Hij verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten in dit verband en meent dat daaruit blijkt dat statushouders in Griekenland vrijwel systematisch te maken krijgen met ernstige materiële deprivatie.

Vervolgens gaat hij in op zijn kwetsbaarheid. Hij preciseert dat hij als kwetsbaar moet beschouwd worden, gelet op zijn mentale toestand, de stress verbonden aan wat hij in Griekenland heeft meegemaakt en het feit dat hij een Palestijnse man uit Gaza is. Hij benadrukt dat hij een immense stress heeft in verband met het lot van zijn familie in Palestina. Verzoeker wijst erop dat hij niet wordt gevolgd door een psycholoog in België en dat dit eveneens wordt bemoeilijkt door zijn detentie. Hij benadrukt in dit verband dat het feit dat men om culturele redenen niet met een derde over zijn lijden wil praten, niet betekent dat dit lijden niet bestaat.

Verder benadrukt hij dat dit hem kwetsbaar maakt en invloed heeft op zijn dagelijks functioneren. Hij verwijst in dit verband naar een advies van de Hoge Gezondheidsraad. Daarnaast citeert hij uit een arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, waarin volgens hem de intrinsieke kwetsbaarheid van asielzoekers uit de Gazastrook wordt vastgesteld. Tevens verwijst hij naar rechtspraak van de Raad inzake de problematiek van in Griekenland erkende Palestijnse vluchtelingen. Verzoeker concludeert dat deze intrinsieke kwetsbaarheid als verzoeker om internationale bescherming uit Gaza, in combinatie met de mishandelingen waarvan verzoeker het slachtoffer was in Griekenland (zie hieronder), ertoe moet leiden dat de Raad verzoeker als bijzonder kwetsbaar beschouwt.

Verder geeft verzoeker een algemene uiteenzetting, met verwijzingen naar rapporten en rechtspraak, inzake de situatie in de Griekse opvangstructuren voor verzoekers om internationale bescherming.

Vervolgens legt hij uit dat hij niet beschikt over Griekse documenten: *“Hij verkreeg internationale bescherming in Griekenland en had AMICA en AFM maar heeft noch ADET, noch een Grieks paspoort gekregen toen hij daar verbleef. Hij heeft zijn Griekse documenten in Griekenland gelaten toen hij naar België vertrok. Tijdens zijn verhoor op het CGVS legt hij uit dat hij naar België reisde met een vals paspoort (NPO pp. 8-9).”*

Hij geeft een op landeninformatie gebaseerde uiteenzetting inzake de praktische moeilijkheden waarmee hij zal worden geconfronteerd bij de hernieuwing en verkrijging van zijn verblijfsdocumenten in Griekenland.

Verder geeft verzoeker, erop wijzend dat hij zijn documenten heeft achtergelaten in Griekenland, een uiteenzetting inzake de toegang tot basisbehoeften in afwachting van de aflevering en activatie van de AMKA. Hij meent dat de kans zeer reëel is dat de verzoeker er bij terugkeer naar Griekenland niet in zal slagen om zijn AMKA te activeren, hetgeen zijn toegang tot de arbeidsmarkt, de huurmarkt, de gezondheidszorg, sociale bescherming en gezinshereniging ernstig zal beperken, zo niet onmogelijk maken.

Vervolgens geeft verzoeker een uiteenzetting inzake de toegang tot basisbehoeften in afwachting van de vernieuwing van de ADET. Verzoeker stelt dat hij geen verborgen netwerk heeft in Griekenland, dat hij dit land twee jaar en een half geleden verlaten heeft en dat hij er niemand kent die hem gedurende de lange maanden die nodig zijn voor de hypothetische verlenging van zijn verblijfsvergunning zou kunnen huisvesten. Hij wijst erop dat hij geen financiële ondersteuning meer heeft; hij werd financieel geholpen door zijn familie die nog in Gaza was, tot aan de oorlog. Hij beschikt bijgevolg niet over financiële middelen en stelt ook in België niet meer te werken.

Verzoeker geeft een op landeninformatie gebaseerde uiteenzetting inzake de toegang tot huisvesting voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij meent dat op basis hiervan duidelijk is dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen kans maakt op huisvesting en dat dit overeenstemt met zijn feitenrelaas waaruit blijkt dat hij op Grieks grondgebied op straat verbleef. Verzoeker stelt dat hij geen verdere stappen heeft ondernomen om woonruimte te zoeken, omdat hij zich er terdege van bewust was, en dit blijkt ook uit objectieve informatie, dat hij geen uitzicht had op het vinden van fatsoenlijke woonruimte. Hij stelt dat hij heeft besloten om zijn reis voort te zetten, omdat hij gedurende vijf maanden in Athene dakloos was 10 dagen dakloos in Mytilene.

Verzoeker wijst op landeninformatie waaruit blijkt dat statushouders in Griekenland nauwelijks aan (stabiel en regulier) werk geraken. Hij stelt te hebben uitgelegd dat hij in de bouwsector werkte, onder het minimumsalaris en in het zwart. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij stelde dat hij drugs begon te verkopen om geld te verdienen. Verzoeker hekelt de redenering van verweerder, die blijkens de bestreden beslissing van mening lijkt te zijn dat illegaal werken, zonder enige sociale bescherming, onder het minimumloon, waardige levensomstandigheden zijn.

Verder geeft verzoeker een summier toelichting inzake de beperkte toegang tot onderwijs voor statushouders in Griekenland en verwijst naar het oordeel van een Duitse rechtbank dienaangaande.

Verzoeker gaat in op de toegang tot sociale zekerheid voor statushouders in Griekenland en verwijst dienaangaande naar verschillende rapporten.

Verzoeker licht op basis van landeninformatie toe dat medische zorg niet beschikbaar is voor statushouders in Griekenland. Hij wijst er in dit verband op dat hij aan enorme stress lijdt ten gevolge van zijn ervaringen in Griekenland en de situatie van zijn familie in Gaza.

Hij stelt dat hij niet wordt opgevolgd, maar uitgeput blijft. Hij meent dat uit zijn gehoor enkel kan geconcludeerd worden dat zijn mentale gezondheid uiterst kwetsbaar is en dat er nood is aan toegang tot medische en psychische zorgen. Hij citeert zijn verklaringen omtrent zijn zelfmoordgedachten en mentale situatie uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij benadrukt dat hij nood heeft aan psychologische zorgen en stabiliteit, wat hij in Griekenland niet zal kunnen bekomen.

Wat betreft de toegang tot het grondgebied stelt verzoeker dat de Griekse autoriteiten de afgelopen weken verklaringen hebben afgelegd waarin zij aangeven niet langer voornemens te zijn om personen die internationale bescherming genieten en die vanuit Duitsland worden teruggestuurd, weer op te nemen. De Griekse autoriteiten hebben duidelijk aangegeven dat zij niet in staat zijn om alle migranten, met inbegrip van erkende vluchtelingen, die hun grondgebied zijn doorgedaan, op te vangen. Volgens verzoeker getuigt dit ook van een vijandige houding van de Griekse autoriteiten ten opzichte van migranten die de onmogelijkheid van een duurzame integratie in de Griekse samenleving bevestigt. Verzoeker wijst erop dat hij actueel niet over middelen, een netwerk of andere ondersteuning beschikt die hem in staat kunnen stellen om in geval van terugkeer naar Griekenland de nodige administratieve stappen te zetten om zijn leven in Griekenland mogelijk te maken.

Tot slot wijst verzoeker erop dat er geen effectieve rechtsmiddelen bestaan voor statushouders wiens rechten niet werden gerespecteerd en citeert hij dienaangaande uit relevante landeninformatie.

Verzoeker herneemt te hebben uitgelegd dat hij in Griekenland geen/moeilijk toegang kreeg tot basisbehoeften, met name huisvesting, sociale voordelen, taallessen en werk. Hij benadrukt dat zijn verklaringen worden bevestigd door objectieve bronnen over de situatie in Griekenland.

Gezien de veiligheids- en humanitaire situatie in Gaza en de situatie die door internationale instanties wordt omschreven als genocide op het Palestijnse bevolking, is het volgens verzoeker in ieder geval passend om internationale bescherming toe te kennen.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker stuk 3 "*Arrest Franstalige Hof van Beroep van 7 oktober 2024*".

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 februari 2026 neer, waarbij stuk 1 "*Nota: 'duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A', dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS*" wordt gevoegd en waarin middels URL wordt verwezen rapporten en rechtspraak (stukken 2 – 7).

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 26 februari 2026 neer, waarbij hij volgend stuk voegt: "*1. Brief van RSA aan de advocaat Lena LAHAYE door Me Minos MOUZOURAKIS op 16 januari 2026*".

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*"

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming."* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 26 juli 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 25 juli 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 25 januari 2024 tot 24 januari 2029 (administratief dossier, blauwe map, aanvraag derde landen van 13 mei 2024).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17,

Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

10. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde dat u dacht dat u hartproblemen had maar dat dit volgens de dokters niet het geval was, dat u omwille van diabetes pillen nam maar ermee stopte omdat u niet van medicijnen houdt en dat u naar een psycholoog zou moeten gaan maar dat u dit niet wilt doen omdat u dan medicatie zou voorgeschreven krijgen (CGVS, p. 3-4). Hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om medische en/of psychologische documenten neer te leggen die de door u beweerde medische/psychologische klachten konden staven (CGVS, p. 4 en p. 21), legde u slechts attesten neer waaruit blijkt dat u op 12 mei 2024 omwille van sterke vermoedens van intoxicatie op de spoeddienst van Kliniek Sint-Jan werd opgenomen en u na onderzoeken en observatie, die geen ernstige problemen aantoonde, de volgende ochtend het ziekenhuis mocht verlaten (document 4). Nergens uit deze attesten blijkt echter dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” d.d. 09/04/2024). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2-3). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op normale wijze en konden hieruit geen problemen worden afgeleid, gaf u aan dat u alle vragen begrepen had, dat u de tolk goed verstond en dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming kon uitleggen (CGVS, p. 21). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering. In navolging van verweerder kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

11. Verzoeker, een tweeëntwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die van die aard zijn dat ze belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij als kwetsbaar moet beschouwd worden, gelet op zijn mentale toestand, de stress verbonden aan wat hij in Griekenland heeft meegemaakt en het feit dat hij een Palestijnse man uit Gaza is. Hij benadrukt dat hij een immense stress heeft in verband met het lot van zijn familie in Palestina. Verzoeker wijst erop dat hij niet wordt gevolgd door een psycholoog in België en dat dit eveneens wordt bemoeilijkt door zijn detentie. Hij benadrukt in dit verband dat het feit dat men om culturele

redenen niet met een derde over zijn lijden wil praten, niet betekent dat dit lijden niet bestaat. Verder benadrukt hij dat dit hem kwetsbaar maakt en invloed heeft op zijn dagelijks functioneren. Hij verwijst in dit verband naar een advies van de Hoge Gezondheidsraad. Daarnaast citeert hij uit een arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, waarin volgens hem de intrinsieke kwetsbaarheid van asielzoekers uit de Gazastrook wordt vastgesteld. Tevens verwijst hij naar rechtspraak van de Raad inzake de problematiek van in Griekenland erkende Palestijnse vluchtelingen. Verzoeker concludeert dat deze intrinsieke kwetsbaarheid als verzoeker om internationale bescherming uit Gaza, in combinatie met de mishandelingen waarvan verzoeker het slachtoffer was in Griekenland (zie hieronder), ertoe moet leiden dat de Raad verzoeker als bijzonder kwetsbaar beschouwt.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde aannemelijk maakt:

“Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Hoewel u verklaarde dat u in Griekenland aan zelfverwonding deed (CGVS, p. 3), drugs gebruikte en zelfmoordgedachten ontwikkelde –waarvoor u in Griekenland nooit medische of psychische hulp zocht (CGVS, p. 16)- stopte u in België uit eigen kracht met drugs, kreeg u de zelfverwondingen onder controle en heeft u geen zelfmoordgedachten meer (CGVS, p. 17). Daar waar u verklaarde dat u denkt dat u hartproblemen heeft maar dat dit volgens de dokters niet het geval is, dat u omwille van diabetes pillen nam maar ermee stopte omdat u niet van medicijnen houdt en dat u naar een psycholoog zou moeten gaan maar dat u dit niet wilt doen omdat u er medicatie zou voorgeschreven krijgen (CGVS, p. 3-4), dient er nog te worden opgemerkt dat, hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om medische en/of psychologische documenten neer te leggen die de door u beweerde medische/psychologische klachten konden staven (CGVS, p. 4 en p. 21), u slechts attesten neerlegde waaruit blijkt dat u op 12 mei 2024 omwille van sterke vermoedens van intoxicatie op de spoeddienst van Kliniek Sint-Jan werd opgenomen en u na onderzoeken en observatie, die geen ernstige problemen aantoonde, de volgende ochtend het ziekenhuis mocht verlaten (document 4). Het CGVS is dan ook van oordeel dat de door u opgeworpen medische en psychologische problemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat de door u opgeworpen pathologieën een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden hebt aangegeven (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 09/04/2024) bij de registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming, u bij de DVZ verklaarde dat u geen gezondheidsproblemen heeft (DVZvragenlijst; vraag 29) en u er verklaarde geen problemen van medische en/of psychologische aard te ondervinden (Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 09/04/2024).”

De voormelde vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Deze worden bijgetreden door de Raad.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naasten een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven – nog daargelaten dat hij in België hier geen beroep op wil doen – toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland, waar hem een verblijfsvergunning werd verleend tot 25 juli 2026, geen toegang zal hebben.

Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de intrinsieke kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Wat betreft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, volstaat het erop te wijzen dat dit arrest geen betrekking heeft op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoeker en de internationale bescherming die hij geniet in Griekenland. Daarenboven heeft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een *“bijzondere kwetsbaarheid”* die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de EU-lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *“vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte attesten inzake zijn opname via spoed geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niet beschikt over Griekse documenten en verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dienaangaande. Hij herneemt dat hij internationale bescherming verkreeg in Griekenland, dat hij “een AMICA en AFM” had, maar geen ADET, noch een Grieks paspoort verkreeg. Hij wijst er opnieuw op dat hij naar België reisde met een vals paspoort. Hij geeft een op landeninformatie gebaseerde uiteenzetting inzake de praktische moeilijkheden waarmee hij zal worden geconfronteerd bij de hernieuwing en verkrijging van zijn verblijfsdocumenten in Griekenland.

Verzoeker gaat evenwel geheel voorbij aan de omstandige en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing aangaande verzoekers Griekse documenten, op grond waarvan onder meer terecht kan worden geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn ADET en Grieks reispaspoort niet ging ophalen, dat het vermoeden rijst dat verzoeker zijn reispaspoort wenst achter te houden en dat verzoeker geen helder beeld schept van zijn werkelijke situatie in Griekenland.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt:

*“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u het CGVS geen zicht biedt over uw werkelijke situatie in Griekenland. Zo verklaarde u dat u in Athene op straat door de politie werd staande gehouden waarna zij u verplichtten om uw vingerafdrukken in het kader van uw aanvraag van een Griekse verblijfstitel (ADET) en Grieks paspoort te laten afnemen (CGVS, p. 7-8). Het houdt echter geen steek dat de politie u zou verplicht hebben een paspoort aan te vragen. Het CGVS wijst er in dit verband op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. Deze procedure moet persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Voorts kan er, aangezien u verklaarde dat u in Griekenland uw fiscaal registratienummer (AFM) kreeg (CGVS, p. 10 & Bijkomende vragen M-status Griekenland), geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw aangevraagde ADET –die op 26 juli 2023 werd uitgereikt (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 13/05/2024)- nooit ging ophalen (DVZ-vragenlijst; vraag 23). Immers, uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland **automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen** (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Bovendien is het wel een heel opmerkelijke gang van zaken dat u er, desondanks uw Grieks paspoort op 25 januari 2024 werd uitgereikt (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 13/05/2024) voor zou gekozen hebben dit paspoort niet af te halen (DVZ-vragenlijst; vraag 23) maar wel 500 dollar betaalde voor een vals Grieks paspoort waarmee u op 17 maart 2024 een vlucht vanuit Athene naar België nam (CGVS, p. 7 en p. 12 & DVZ-vragenlijst; vraag 33). In dit verband dient er nog te worden opgemerkt dat u het CGVS niet toelaat om te controleren met welk paspoort u vanuit Griekenland naar België reisde. Immers, u gooide het (valse) paspoort waarmee u naar België reisde naar eigen zeggen na uw aankomst in België weg (CGVS, p. 9). Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet dan ook vermoeden dat u uw paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie, zoals eerdere reizen, staat die niet met uw verklaringen die u op het Commissariaatgeneraal aflegde overeenstemmen. Daarenboven verklaarde u dat u, toen u in maart 2023 in Mytilini/Lesbos aankwam, door de Griekse autoriteiten op verdenking van mensensmokkel werd opgepakt en in een gevangenis werd opgesloten –iets wat u trouwens op geen enkele manier staafde-, u midden mei 2023 uit de gevangenis werd vrijgelaten, u hierop 10 dagen illegaal in het opvangcentrum van Mytilene verbleef (CGVS, p. 11-12) waarna u een boot naar Athene nam (CGVS, p. 12 & DVZ-vragenlijst; vraag 33). Hierop gevraagd waar u verbleef toen u op 16 juni 2023 uw verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u dat uw vingerafdrukken tweemaal werden*

afgenomen, eens in de gevangenis en later op 16 juni 2023 toen u **in Athene** was (CGVS, p. 12). Echter blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat u uw vingerafdrukken bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op 16 juni 2023 **op Lesbos** liet afnemen (Eurodac Marked Record d.d. 20/03/2024). U biedt het CGVS dan ook geen zicht waar, in welke omstandigheden of hoe lang u (op Lesbos of ergens anders) verbleven heeft voordat u naar Athene reisde waar u -hoewel u bij de DVZ verklaarde dat u slechts drie maanden in Athene verbleven heeft (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5)- volgens uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud de laatste vijf maanden voor uw vertrek naar België verbleef (CGVS, p. 12). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het op zijn minst merkwaardig is dat u bij de DVZ verklaarde dat u in Mitilene omwille van **illegale binnenkomst** in het land werd opgesloten (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5) maar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u **op verdenking van mensensmokkel** werd opgesloten (CGVS, p. 12). Hoe dan ook, indien u daadwerkelijk onterecht op verdenking van mensensmokkel werd gearresteerd en in een gevangenis werd opgesloten (CGVS, p. 12 en p. 17), blijkt uit uw verklaringen dat u uiteindelijk – en nog voordat u de vluchtelingenstatus in Griekenland verkreeg- na ondervraging van uw medereizigers werd vrijgelaten (CGVS, p. 13). Uit het feit dat u vrijgelaten werd, na deze getuigenissen in uw voordeel, kan afgeleid worden dat het Griekse rechtssysteem zijn werk deed, zelfs al had u naar eigen zeggen geen advocaat (CGVS, p. 17). Behalve deze beschuldiging van mensensmokkel ondervond u verder nooit problemen met de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 20), waaruit blijkt dat de door u geschetste situatie niet zonder meer representatief is voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Er is dan ook niets dat er op wijst dat u, hoewel u bij de DVZ verklaarde dat u bij een terugkeer naar Griekenland vreest om opnieuw naar de gevangenis te moeten gaan (vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5), omwille van beschuldigingen van mensensmokkel opnieuw zou worden gearresteerd/worden opgesloten.”

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier en is terecht en pertinent. Verzoeker kan deze terecht vaststellingen met de loutere herneming van zijn verklaringen aangaande zijn Griekse documenten en vals paspoort geenszins weerleggen, noch ontkrachten.

Gelet op wat voorafgaat wordt geen geloof gehecht aan verzoekers bewering dat hij zijn ADET nooit ging ophalen. Te dezen dient benadrukt dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Zelfs indien verzoeker zijn ADET niet zou hebben opgehaald, toont verzoeker niet aan dat hij zijn Griekse verblijfstitel, die hem op 26 juli 2023 werd uitgereikt, niet in ontvangst zou kunnen nemen mits het ondernemen van de nodige stappen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd. Bovendien bevestigde verzoeker zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als in het verzoekschrift dat hij over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte in Griekenland.

Uit de landeninformatie blijkt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is.

Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA- rapport, maart 2025, p. 21: “the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed”). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 25 juli 2023, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt: “According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires” (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). In dit verband wijst de beschikbare landeninformatie alleszins niet op bijzondere problemen waar verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zouden dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen. Waar hij de vereiste benadrukt van het aanleveren van bewijs van verblijf, alsook van een arbeidscontract of een wervingscertificaat alvorens een actieve AMKA wordt uitgereikt, zoals uiteengezet in het RSA-rapport van maart 2025, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en dat hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen en/of het activeren van een AMKA, zoals bijvoorbeeld door het neerleggen van een werkbeploofte. Verzoeker heeft voorts, zoals blijkt *supra*, geen bijzondere kwetsbaarheid die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maken om zich staande te houden.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 49-50). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *Information Guide for Beneficiaries of International Protection*, november 2023, p. 42-43, zoals vermeld in voetnoot 306 van het *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland* van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 50). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt: *"According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"* (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248).

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting en de arbeidsmarkt en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland met betrekking tot toegang tot de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid en onderwijs.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

"Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt aldaar. Immers, u werkte er soms enkele dagen per week in de bouw (CGVS p. 9, p. 14-15). Gevraagd of u ooit probeerde om ander werk te vinden, verklaarde u louter dat u hiervoor steeds op de verkeerde plaats was. Verder trachtte u, omdat u naar eigen zeggen van nature niet graag om hulp vraagt, nooit om ergens steun of hulp te vinden in uw zoektocht naar werk (CGVS, p. 15) en ondernam u nooit stappen om de Griekse taal te leren -wat uw kansen op de arbeidsmarkt nochtans zou kunnen vergroten- omdat u niet in Griekenland wou blijven (CGVS p. 13). Nochtans blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Athene, waar u geruime tijd verbleef, interimkantoren alsook tal van organisaties zijn die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het aanleren van de taal (zie administratief dossier). Evenmin kan er uit uw verklaringen blijken dat u zich als werkzoekende inschreef bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (OAED/DYPA) (zie administratief dossier). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijke in precarie omstandigheden zou geleefd hebben te Athene –u verbleef er naar eigen zeggen soms bij vrienden en was er voor de rest dakloos (CGVS, p. 12, p. 13)- er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt in Athene en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Dat u in Griekenland drugs verkocht om aan geld te geraken (CGVS, p. 15) is, mede gezien bovenstaande vaststellingen, dan ook volledig aan uw persoonlijke keuzes te wijten. Bovendien legde u

slechts zeer vage verklaringen af over uw pogingen om na de toekenning van uw vluchtelingenstatus een vast onderkomen te vinden. Op de vraag of u probeerde een onderdak te vinden toen u dakloos was, verklaarde u slechts dat er in Athene geen opvangplaatsen of centra zijn. Nogmaals gevraagd of u ooit probeerde om een organisatie te vinden die kon helpen in uw zoektocht naar accommodatie, antwoordde u dat u daar geen informatie over had (CGVS, p. 13-14). Informatie waarover het CGVS beschikt toont echter aan dat er in Athene initiatieven worden genomen voor kwetsbaren zonder vaste woonplaats (zie administratief dossier)."

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud dienaangaande citeert en verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan ter weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 26 juli 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok reeds op 17 maart 2024 uit Griekenland (NPO, p. 12). Verzoeker verbleef aldus acht maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Dit wordt bevestigd door verzoekers verklaring dat Griekenland nooit zijn eindbestemming was en het van meet af aan zijn bedoeling was om naar België te komen (NPO, p. 7, p. 8, p. 13; vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

De bestreden beslissing stelt op terechte wijze het volgende omtrent verzoekers zelfredzaamheid, middelen en steun:

"Daarenboven blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (CGVS, p. 5), die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (CGVS, p. 6, p. 13-14) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo financierde en maakte u zowel voor als sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Gaza naar Egypte reed, u zeven maanden later naar Turkije ging (DVZ-vragenlijst; vraag 33) waar u dankzij uw werk in een naaifabriek 800 à 900 dollar verdiende waarmee u uw reis naar Mytilene/ Griekenland bekostigde (CGVS, p. 7 en p. 10-11) en u nadien vanuit Mytilene naar Athene reisde van waar u op 17 maart 2024 een vlucht naar België nam (CGVS, p. 7 en p. 12). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u wel degelijk over voldoende (financiële) middelen beschikt en voldoende zelfredzaamheid aan de dag kan leggen om bij een terugkeer naar Griekenland, als persoon die er internationale bescherming geniet, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden."

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter weerlegging van de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn zelfredzaamheid. Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige middelen en zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland en zijn verklaring dat het nooit zijn bedoeling was om in Griekenland te blijven, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader

van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Wat betreft verzoekers opmerking in het verzoekschrift dat er geen effectieve rechtsmiddelen bestaan voor statushouders wiens rechten niet werden gerespecteerd, dient erop gewezen dat het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet. In dit verband wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker de vermeende bedreigingen door drugsdealers – ingevolge zijn eigen activiteiten als drugsdealer - in Athene nooit kenbaar maakte bij de Griekse autoriteiten (NPO, p. 18-19). Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij in Griekenland geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de Griekse autoriteiten.

15. Waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op de verklaringen van de Griekse autoriteiten dat zij niet langer van plan zijn om personen terug op te nemen die vanuit Duitsland worden teruggestuurd, dient opgemerkt dat deze betrekking hebben op personen die slechts een verzoek om internationale bescherming in Griekenland hebben ingediend. Deze informatie heeft geen betrekking op de situatie van personen die reeds internationale bescherming genieten in Griekenland.

Dat dit getuigt van een vijandige houding van de Griekse autoriteiten ten opzichte van migranten, zoals in het verzoekschrift wordt geopperd, betreft een veralgemenende gevolgtrekking die verzoeker niet weet hard te maken.

Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

16. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

17. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene humanitaire en veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS